



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Davidis Regii Prophetae Psalterivm

Moritz <Hessen, Landgraf>

Smalcaldiae, 1593

VD16 B 3258

Psalmvs CIX. Deus, laudem meam ne tacueris, &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68864](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-68864)

Sorte dabo Sichimos, metiar atq; Suchot.
Est Gileath meus, atq; Ephrem, fidusq; Manasses,
Hic robur populi Dux sed Iuda mei.
Olla mihi Moab sit, vasis apta lauandis,
Purgabis soleas, fortis Edume, meas.
Jubila cantabo, per cuncta Philistia regna,
Hostibus hinc domitis, gaudia plena feram.
Quis me deducet per fortia mœnia in urbem?
Quis, rogo, Edumeos duxerit ad populos?
Nonne id tu facies Deus, et si nostra repelli
Agmina, nec duce te prælia inire sinis.
Auxilium presta, Deus, ad sis tempore iniquo,
Humano auxilio quam male fida salus?
Auxiliante Deo, vicitria signa feremus,
Ipse hostes nostris subiiciet pedibus.

PSALMVS CIX.

Deus, laudem meam ne tacueris, &c.
NE sileas, Deus ô, mea laus, mea gloria, cuius
Tempore non ullo à me reticetur honos.
Ne sileas, ne dissimules opprobria falsa,
Hoc quibus oppugnat perfida lingua caput.
Impi turbas suo mihi ubiq; molesta veneno

E e ; Perset

Persequitur gratis me rabido ore petens.
Hostili illa odio nostrum compensat amorem,
Sic equidem affectis non nisi fausta precor.
Est orare meum, mea cum benefacta rependunt
Insidiis hi, quos non simulanter amo.
Quisquis is est, illi dominetur ut impius omni
Tempore, et à dextris stet, iube, ut ipse Satan.
Quem sibi qui statuit doctore, artisq; magistrum
Huius damnata non valuere preces.
Nec sine, contingent huic longæ temporavite,
Alter id officium, quod gerit, accipiat.
Omnis fac siboles misera ipsius atq; sit orba,
Uxores vidua sint egeantq; dape.
Et profugum semen mendicet ubiq; locorum,
In vacua panem quarat inopsq; domo.
Fænoris illaqueat nexus spoliator eundem,
Et rapiant alii parta labore bona.
Nemo vicem doleat spoliati: nullus amicus
Pupillorum inopum sit miserando pater.
Opprimat & seros eadem fortuna nepotes,
Sic pereat nomen posteritasq; viri.
Maiorum peccata Dei memor illius ira
Puniat exemplis tristibus & tragicis.

Et

Et qua mente leui commisit crimina mater,
Horum obliuisci Ioua nec ipse velit.
Nunquam è conspectu Domini illius acta recedant,
Nomen at illius funditus intereat.
Interitus causam tanti sed scito fuisse,
Nulla quod huic miseriis parcere cura fuit.
Afflictos, inopes, pressos merore metuq;
Quod studuit variis perdere morte modis.
Obruet hunc, qua alios toties, maledictio, lesit,
Gratia, quam repulit, nulla beabit eum.
Semper grata viro, execratio vestiat ipsum,
Tanquam olei, penetret viscera et ossa, liquor.
Sit loco ei interula, nuda undiq; membra tegentis,
Ceu noua Zona illi cingat utrumq; latus.
A Domino datur hac merces, hanc imprecor illis,
Qui mihi sunt hostes, perniciemq; struunt.
At tu, summe Deus, propter tua numina sancta,
Sis mecum, Ecce gressus dirige, quæso, meos.
Et propensa piis tua gratia, liberet ergo
Me bonitas clemens Ecce tua summa fides.
Pauper Ecce exul ego non uno affligor ab hoste,
Corporis ossa mei cordaq; quassa iacent.
Deficio, umbra instar, qua sole cadente recedit,

Excu^se

Excutor, sicut pulsa locusta fugit.
Nutant agra fame genua, attenuataq; prorsus
Mēbra nihil succi, dum caro marcat, habent.
Interea sum ludibrium, probrisq; onerat me
Turbam mouens risus, docta agitare caput.
Ergo tua bonitate, Deus, mihi adesto, & opem fer,
Vt dextra agnoscant hoc opus esse tue.
Cum maledicendo pergunt, benè perge precari,
Cum mihi se opponunt, occupet ora rubor.
At tuus exultet seruus, latusq; triumphet,
Ettua per cunctas prædicet acta plagas.
Ceu veste opprobriis ignominiāq; tegatur
Impius hostis, habens quod gemat atq; fleat.
Interea Domino soluam corde oreq; grates,
In cœtu laudes & celebrabo Dei.
Qui dextra assistens insontum iuratiuetur,
Ne pœnas unquam, quas meruere, luant.

P S A L M V S C X.

Dixit Dominus Domino meo, &c.
VErba meo Domino, Dominus quæ dixit, ea
hac sunt:
Nate, meam sedeas ad dextram: dum tibi collum
Hostis